

MÂINE ÎNCEP ZILELE ORAȘULUI BECLEAN

written by J de S | 26/06/2014

ORGANIZATORI:

Primăria Beclean
Consiliul Local Beclean
Casa de Cultură „Radu Săplăcan”

Regia Națională a Pădurilor - ROMSILVA
Direcția Silvică Bistrița-Năsăud
Federația Ecvestră Română

Piața Mare
27- 28 - 29 iunie 2014

ZILELE ORAȘULUI BECLEAN

Ediția a - XII - a

779 de ani de la prima atestare istorică

SPECTACOL MUZICĂ POPULARĂ:
Ansambluri folclorice:

Ansamblul maghiar ALMA VIRAG
Ansamblul SOMEȘUL
Soliști: ANUȚA MOTOFELEA
NICU CIOANCA
CRISTINA RETEGAN
ALEXANDRU PUGNA
MBUNDA - AFRICA - muzică
tradițională africană

SPECTACOL MUZICĂ UȘOARĂ:

ELENA GHEORGHE
PEPE
ANTONIA
LORA
CONNECT - R
SMILEY

FESTIVALUL VÂNĂTORESC „VÂNĂTOARE LA CEAUN”
Băile Figa 28 iunie 2014, orele 9.00 - 14.00

Campionatul Național de atelaje pentru cai
CUPA ROMSILVA

27 iunie - ora 12⁰⁰ - Proba A (prezentare și dresaj)
28 iunie - ora 10⁰⁰ - Proba B (maraton)
29 iunie - ora 10⁰⁰ - Proba C (obstacole)

Herghelia Beclean - Baza hipică
27 - 28 - 29 iunie 2014

Orașul Beclean împlinește anul acesta 779 de ani de la prima atestare istorică, iar Zilele Orașului Beclean se află la ediția cu numărul XII. Bugetul alocat de Primărie pentru Zilele Orașului Beclean a fost de 30.000 de euro, bani din care vor fi plătiți artiștii și costurile aferente organizării.

Vor mai fi, ca de obicei, comercianți cu produse alimentare, mese cu umbrele mari unde se poate servi mâncarea, jocuri pentru copii și adulți, concursuri de fotbal și alte activități de recreere, pentru serbarea Zilelor Orașului Beclean 2014.

„Pata de culoare a Zilelor Orașului Beclean 2014 vor fi africanii de la trupa Mbondo, care se aflau într-un turneu în Europa și pe care i-am invitat încoace. Vor fi niște zile deosebite pentru beclenari și pentru toți cei care vor veni să ne viziteze în ceas de sărbătoare”, a spus pentru [Vocea Transilvaniei](#) Nicolae Moldovan, primarul orașului Beclean.

Programul complet al Zilelor Orașului Beclean 2014:

VINERI, 27 IUNIE

- între orele 9.00 și 10.00 - Ședința tehnică a concursului „Campionatului Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- între orele 10.30 și 11.30 - Control sanitar- veterinar în cadrul „Campionat Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- ora 12.00 - Proba A: Prezentare și dresaj la „Campionatul Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- ora 11.00 - Deschiderea oficială a Zilelor Orașului Beclean 2014

Amplasament: Primăria orașului Beclean

Casa Orășenească de Cultură „Radu Săplăcan”

- ora 13.00 - Spectacol grupul Mbunda - Africa

Amplasament: Băile Figa

- între orele 15.00 și 19.00 - Fotbal - Cupa orașului Beclean

Amplasament: terenul sintetic Corăbean și terenul sintetic Băile Figa

- ora 18.00 - Recunoașterea traseului de maraton la „Campionatul Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- între orele 18.30 și 23.00 - Spectacol folcloric

Amplasament: scena din Piața Mare

Participă soliștii vocali Anuța Motofelea, Nicu Cioancă, Cristina Retegan, Alexandru Pugna și Ansamblurile folclorice Cununița - Clubul Copiilor Beclean, Someșul - Beclean, Alma Virág - dansuri și cântece maghiare, Mbunda - Africa cu muzică tradițională africană.

Organizatorii mai pregătesc și alte surprize pentru iubitorii de folclor.

SÂMBĂTĂ, 28 IUNIE

- ora 9.00 - Festivalul Vânătoresc „Vânătoare la ceaun” - ediția a V-a

Amplasament: Băile Figa

În cadrul festivalului de „vânătoare la ceaun” vor fi:

- expoziții cu caracter vânătoresc (trofee, obiecte de artizanat de inspirație vânătoarească, fotografii și obiecte de artă cu tematică cinegetică);
- prezentarea a două dintre cele mai apreciate rase de câini de vânătoare : Limierul Bavarez și Bracul German cu Păr Sârmos, cu demonstrații de lucru;
- concursul pe echipe de gătit la ceaun carne de vânat și promovarea culturii vânătoarești;
- concursul individual de provocare din mijloace tradițional vânătoarești a taurului de cerb aflat în perioada boncănitului, MUGET DE CERB;
- concurs JAGER-AUTO, competiția celei mai bine dotate și inspirat pregătite dintre mașinile aparținând vânătorilor și destinate folosirii la vânătoare.
- ora 10.00 - Proba B de Maraton a „Campionatului Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- ora 10.00 - Concurs de desene pe asfalt și patinaj pe role

Amplasament: Parcul Central

- ora 11.00 - Spectacol - concurs „Tip -Top Minitop”

Amplasament: Casa Orășenească de Cultură „Radu Săplăcan”

- ora 13.00 - Spectacol grupul Mbunda - Africa

Amplasament: Băile Figa

- între orele 14.00 și 20.00 - Fotbal - Cupa orașului Beclean

Amplasament: terenul sintetic Corăbean și terenul sintetic Băile Figa

- ora 19.00 - Cina festivă în cadrul „Campionatului Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- între orele 19.30 și 21.00 - Spectacol de muzică cu Formații locale

Amplasament: scena din Piața Mare

21.00 - 24.00 - Spectacol de muzică ușoară

Amplasament: scena din Piața Mare

1. între orele 21.00 și 22.00 - ELENA GHEORGHE

2. între orele 22.00 și 23.00 - PEPE

3. între orele 23.00 și 24.00 - ANTONIA

DUMINICĂ, 29 IUNIE

- între orele 9.00 și 12.00 - Slujbe religioase

- ora 9.00 - Control sanitar - veterinar la „Campionatul Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- ora 10.30 - Proba C: Obstacole „Campionatul Național de Atelaje”

Amplasament: baza hipică Herghelie

- ora 13.00 - FESTIVITATE DE PREMIERE - CUPA ROMSILVA a „Campionatului Național de Atelaje”

Premierea probelor A, B, C și compusă

Amplasament: baza hipică Herghelie

- între orele 10.00 și 13.00 - Semifinalele și finala Cupei orașului Beclean la fotbal

Amplasament: terenul sintetic Băile Figa

- ora 13.00 - Decernarea premiilor Cupei orașului Beclean

Amplasament: terenul sintetic Băile Figa

- 19.30 - 21.00 - Spectacol de muzică ușoară cu formații locale

Amplasament: scena din Piața Mare

- 21.00 - 24.00 - Spectacol de muzică ușoară

Amplasament: scena din Piața Mare

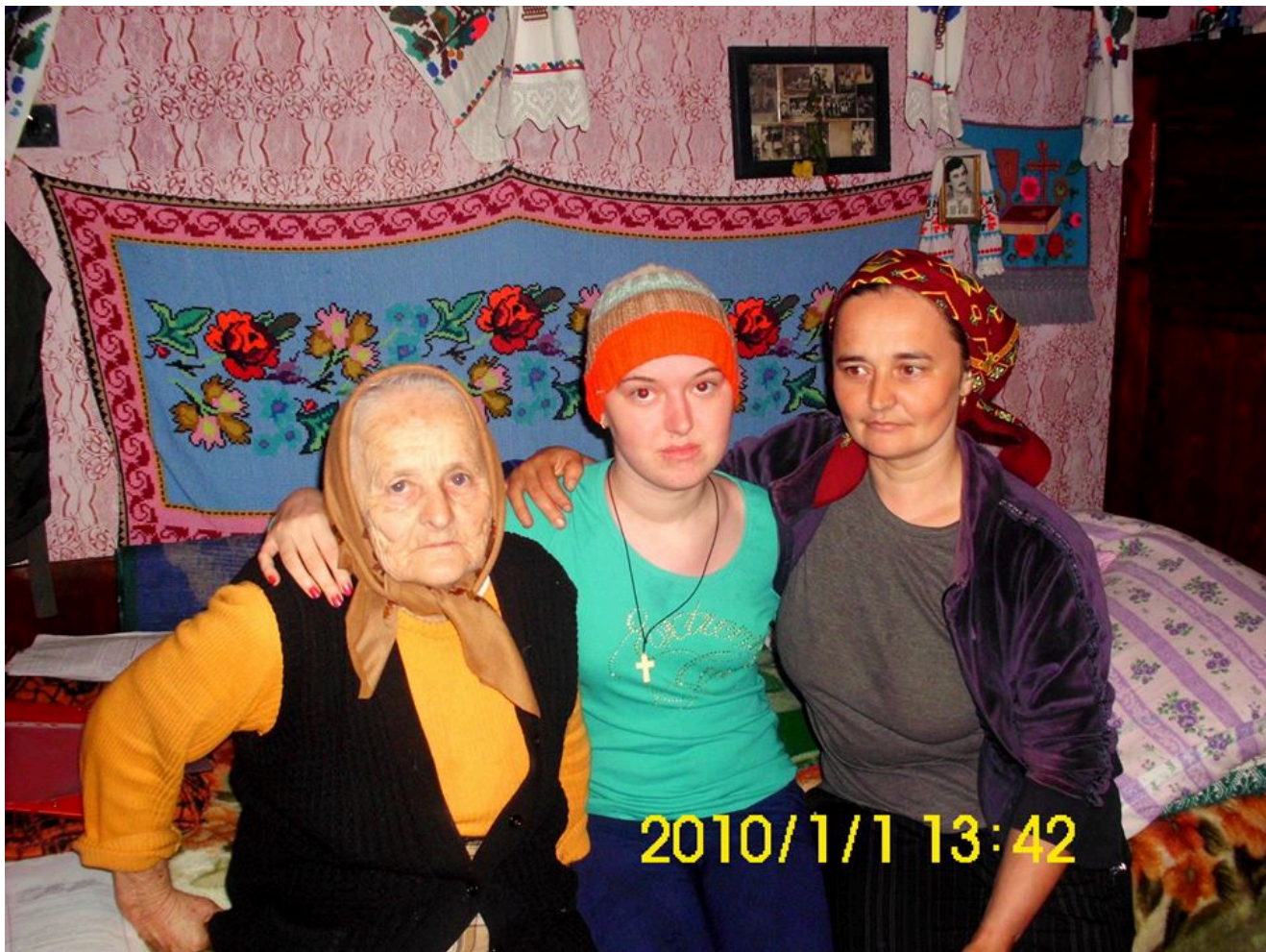
1. între orele 21.00 și 22.00 - CONNECT-R

2. între orele 22.00 și 23.00 - LORA

3. între orele 23.00 și 24.00 - SMILEY

GENERAȚIA DE AUR A BECLEANULUI

written by J de S | 26/06/2014

Am participat astăzi, 11 Iunie, la Casa de Cultură „Radu Săplăcan”, la Spectacolul de caritate „Dăruind vei dobândi”, ediția a IV-a. Sub lozinca „Elevii de la Petru Rareș au talent”, organizatorii și-au propus ca anul acesta să o ajute pe Emilia, colega lor, care a suferit o intervenție chirurgicală pentru înlăturarea unei tumori cerebrale iar acum necesită tratament de recuperare.

Am rămas plăcut și profund impresionat de talentul acestor reprezentanți ai noii generații, iar mesajul meu pentru ei este: Sunteți niște copii minunați, talentați și buni, mai ales buni, pentru că ați ales să vă puneți talentul în slujba unui scop nobil, acela de a o ajuta pe Emilia. De aceea vă mulțumesc tuturor cântăreților, dansatorilor, actorilor, prestidigitatorilor din noua generație, pentru lecția de bunătate, milă, compasiune, empatie, pe care ne-ați predat-o astăzi nouă, celor din generația mai veche. Astăzi elevii au fost profesori și profesorii elevi. Talentul vostru este un dar de la Dumnezeu și trebuie folosit pentru a ajuta alți oameni. Nu renunțați la dorințele voastre pentru că vi se vor îndeplini, urmați-vă visurile și nu renunțați, pentru că doar așa ele vor deveni reale!

COLEGIUL NAȚIONAL PETRU RAREȘ BECLEAN
În colaborare cu:
ASOCIAȚIA ESENȚA BECLEAN

VĂ INVITĂ
MIERCURI, 11 Iunie 2014,
LA SPECTACOLUL DE CARITATE

„DĂRUIND VEI DOBÂNDI”

Ediția a IV-a

„Elevii de la Petru Rareș au talent”
-etapa finală-

CARE VA AVEA LOC LA
CASA DE CULTURĂ „RADU SĂPLĂCAN”
ORA 12.30

INTRAREA 3 lei

„DĂRUIND VEI DOBÂNDI”

„... dând ceea ce nu ai, dobândești ceea ce ai pțut să dai din golul
fingerei tale. Darul supraface se reflectă asupra-ți, se întoarce la
tine ca un bumerang, ca o rază de lumină proiectată de oglindă – și
te învață, te înspăimânte, te copleșește!”
(Nicolae Steinhardt, “Dăruind vei dobândi”)

SUB LOZINCA, „Elevii de la Petru Rareș Beclean au talent!” ne-
am propus ca în acest an s-o ajutăm pe **EMILIA**.

Vă invităm să fiți alături de noi!

Emilia a fost diagnosticată cu cancer și a fost operată pe
creier. A fost puternică și a rezistat la operație, iar acum este supusă
unei serii de tratamente de recuperare. Învăță să vorbească din nou,
dar nu poate încă să meargă. Primele cuvinte pe care a reușit să le
spună au fost: soare, rămbet și copilărie. Ea are nevoie de ajutorul
nostru, de talentul celor care vor participa la spectacol.

Să o ajutăm pe Emilia, colega noastră, care se află în
fața unui nou început!

Mai mult decât de banii care s-au adunat, și care vor fi donați Emiliei, ea are nevoie de noi, să știe că suntem alături de ea, că o iubim și o ajutăm. Vă mulțumesc!

Acum vestea bună pentru voi: Emilia se simte mai bine. Când am vizitat-o ultima dată, ne-a arătat foarte mândră de ea că poate sta acum în poziția șezut singură. I-am spus că în fiecare zi, va fi din ce în ce mai bine, pentru că Dumnezeu o iubeste și o vindeca, dar treptat, nu dintr-o dată. Pentru că răul vine dintr-o dată și trece treptat, dar trece. Am râs, am vorbit, am făcut poze, am citit poezii scrise de Emilia. A fost o zi deosebită. Am aflat și că a făcut primii pași cu ajutorul unui cadru special, iar dorința ei cea mai mare este să poată merge singură, până în august, când este ziua ei.

Paul Boros

INTRODUCEREA APEI ÎN CICEU - GIURGEȘTI: REALIZARE ISTORICĂ PENTRU PRIMARUL RUSU CONSTANTIN

written by J de S | 26/06/2014

Cea mai mare investiție realizată vreodată în comuna Ciceu-Giurgești a fost inaugurată de curând, în prezența parlamentarilor de prin părțile locului și a oficialilor din administrația publică locală și județeană.

Rețeaua de apă și stația de pompare, au fost posibile datorită unui demers început în 2008, finanțat din fonduri guvernamentale, cu contribuție locală și județeană. Reprezentanți ai Consiliului Județean, ai Prefecturii și ai altor instituții au participat la inaugurarea sistemului de aducțiune a apei potabile construit în

localitatea Ciceu-Giurgești. Investiția realizată din fonduri guvernamentale însumează aproximativ 5,34 milioane de lei și s-a materializat în 21,5 kilometri de rețea în localitatea de centru a comunei administrate de către primarul Constantin Rusu. Tăierea panglicii a fost urmată de un spectacol pe care artiștii Casei de Cultură „Radu Săplăcan” din Beclean l-au susținut la Căminul Cultural.

Peste un milion de euro alocați pentru acest obiectiv a transformat în realitate un vis mai vechi al primarului Rusu Constantin: acela de a avea apă la robinete. Și asta în condițiile în care cel puțin două luni de vară din an seceta împiedica alimentările corespunzătoare.

Sistemul de distribuție se întinde pe 21,5 kilometri și deschide posibilitatea branșării individuale pentru aproximativ 400 de gospodării. Posibilități de introducere a apei se prevăd și pentru comuna Negrilești. La manifestările inaugurale au participat: președintele Consiliului Județean, Emil Radu Moldovan, vicele de la aceeași instituție, Alexandru Pugna, subprefectul Ovidiu Frent, deputatul Daniel Suciu, senatorul Ioan Deneș, primarul de Beclean, Nicolae Moldovan, administratorul public din Bistrița-Năsăud, Florin Moldovan,

gospodarii comunelor Petru Rareș, Negrilești, Braniștea, directorul "Aquabis", Ioan Șandru, constructorii, fii ai satului etc. Gazdă le-a fost „cel mai înțelept primar”, cum l-a numit președintele Radu Moldovan pe venerabilul Constantin Rusu, cel care, la o onorabilă vârstă, a reușit, cu sprijin județean și guvernamental, să modernizeze comuna în mandatele dedicate locuitorilor din Ciceu Giurgești. Dovadă că aceștia au parte de un minim de confort în plus sunt nu doar robinetele ce stau să curgă în casele oamenilor, ci și căminele culturale modernizate, drumul asfaltat spre Dumbrăveni, sediul modern al primăriei și așa mai departe.

Sărbătoarea dedicată celei mai frumoase zile a comunei de la poalele cetății Ciceului a cuprins un Te Deum susținut de doi preoți, programul artistic al Casei de Cultură "Radu Săplăcan" din Beclean, scurte cuvântări ale oaspeților și o după-amiază de recreere organizată în zona de agrement a Ocolului Silvic de pe raza localității Reteag. Surpriza zilei a venit de la Văru Săndel, spre buna dispoziție a sătenilor.

Acces la rețelele de apă pentru 90 la sută din populația județului, până în 2017. Obiectivul a fost subliniat de președintele Consiliului Județean, Emil Radu Moldovan, cel care a vorbit la Ciceu Giurgești despre proiectele ample desfășurate în Bistrița-Năsăud în efortul de dezvoltare a comunităților locale. Masterplanul privind extinderea și îmbunătățirea rețelelor de apă și canalizare e unul dintre ele. 144 de milioane de euro sunt, pentru etapa a doua, finanțările europene aflate în proceduri pentru ca obiective precum cel amintit să devină realitate în următorii ani.

CONTAINERE SEMI - ÎNGROPATE LA BECLEAN

written by J de S | 26/06/2014

Primarul Nicu Moldovan a început în forță implementarea în orașul Beclean a proiectului „Sistem integrat de management al deșeurilor solide în județul Bistrița-Năsăud „. Mai exact a realizării platformelor de containere semi - îngropate pentru colectarea deșeurilor.

Este un proiect deosebit care are ca scop o mult mai bună colectare a deșeurilor selective, hârtie, carton, PET, sticlă. Aceste containere nu pot fi accesate de persoane neautorizate, două treimi din container este subteran și este prevăzut cu capac etanș și sistem de închidere.

Potrivit primarului Moldovan vor fi amenajate peste 200 de platforme pentru containere semi - îngropate, identificate pe planurile de situație, inclusiv cu coordonate GPS. Au fost stabilite amplasamentele pentru aceste platforme, astfel încât să fie realizată o acoperire echilibrată din acest punct de vedere a tuturor cartierelor și zonelor orașului.

JANDARMII DIN BECLEAN ÎN CASĂ NOUĂ

written by J de S | 26/06/2014

Sâmbătă, 31 mai, a avut loc inaugurarea sediului în care va funcționa plutonul de jandarmi al orașului Beclean. Sediul este amenajat în incinta clădirii fostei maternități a orașului. Plutonul este format din 25 de ofițeri și un subofițer. Rolul jandarmilor: responsabili cu ordinea și liniștea publică a orașului, asigură paza și buna funcționare a Băilor Figa pe toată durata sezonului estival.

La eveniment au participat primarul Nicu Moldovan, prefectul Ioan Țintean, președintele Consiliului Județean, Radu Moldovan, secundul său, Dorin Popescu, deputatul Daniel Suciu, senatorul Ioan Deneș, șefi în uniformă, protopopul de Beclean, Doru Zinveliu și omologul său din Năsăud, Ioan Dâmbu, reprezentanți ai administrației publice locale.

Cu acest prilej, Emil Radu Moldovan, președintele Consiliului Județean, a declarat: am participat astăzi la inaugurarea noului sediu al Jandarmeriei din orașul Beclean. E un moment de sărbătoare, încă o dovadă clară că Beclean orașul e cel mai viu dintre cele trei din Bistrița-Năsăud, s-a transformat în bine cel mai mult în ultima perioadă, lucru care i se datorează în primul rând primarului. Sper ca liniștea și ordinea la nivelul orașului să fie asigurată la cele mai înalte standarde!

ÎNTRE VIAȚĂ ȘI MOARTE

written by J de S | 26/06/2014

Voi încerca să răspund la o întrebare care-mi frământă de ceva timp existența mea efemeră dar răspunsurile vor fi limitate de neajunsurile pe care mi le oferă o gândire specifică tuturor ființelor omenesti.

Întrebarea este: Ne facem noi viața sau viața ne face pe noi?

Dacă aș folosi doar un anumit sens peiorativ al verbului a face, atât de specific tuturor copiilor postmoderni aș spune că: Nu noi ne facem viața, viața ne face pe noi, uneori în cele mai perverse feluri! Sau, altfel spus, cum am citit undeva pe net: Nimeni nu moare virgin pentru că pe fiecare viața îl face cel puțin o dată!

Ajungem să trăim o viață pe care nu am vrut-o și pe care nici măcar nu am gândit-o, cu situații la care nu ne-am fi așteptat și în locuri pe care nici nu le-am visat. Și dacă intervenim în viața noastră pentru a schimba ceva, de fapt reușim doar să stricăm lucrurile. Cu câțiva ani în urmă nici nu mi-am imaginat ca voi ajunge să fiu ceea ce sunt acum, să fiu cum sunt acum, să trăiesc viața pe care o trăiesc acum. În fiecare secundă lucrurile noi cu care intram în contact ne schimbă, cuvintele pe care le auzim ne schimbă, oamenii din jurul nostru ne schimbă. Ei te fac să râzi, să plângi, să te bucuri, să suferi, să te minunezi, să te enervezi, și toate duc la modelarea personalității tale într-un așa hal încât devii de nerecunoscut chiar pentru tine însuși, încât ajungi să te întrebi ca Emil Cioran: Cum de-am putut să fiu cel care eram?

Tu ce-ai fi vrut să faci cu viața ta? Este așa cum ți-ai dorit-o? Dacă ți se pare că e tristă, goală și fără sens liniștește-te pentru că se va termina oricum. Cu fiecare zi care trece suntem tot mai departe de viață și tot mai aproape de moarte. Și suntem toți niște curve pentru că până la urmă ne înșelăm viața cu moartea.

Din umbra cadavrelor zilelor crepusculare moartea rânjește la tine.

Și tocmai din acest motiv trebuie să-ți iubești viața ta trecătoare, pentru că atunci când ți se pare tristă, goală și fără sens și-ți vine să-ți iei zilele, dar reușești să mergi mai departe, vei deveni mai puternic.

Albert Camus ne spune că Sisif fusese osândit de zei să împingă o stâncă până în vârful muntelui, apoi să îi aștepte coborârea pentru a-și relua munca aceasta îngrozitoare și fără sens. Dar Sisif este fericit pentru că stânca e a lui. Fiecare atom al acelei stânci, fiecare colț mineral al aceluși munte întunecat constituie o lume în sine însuși. Lupta însăși înspre înălțimi este suficientă pentru a umple inima unui om. Trebuie să ni-l imaginăm pe Sisif fericit. (Albert Camus - Mitul lui Sisif)

Sunt fericit nu pentru ceea ce-mi oferă viața în fiecare zi, sunt fericit în fiecare zi

pentru că e viața mea și o trăiesc!

Paul Boroș

TEATRU RELIGIOS LA CENTRUL PENTRU PROTECȚIA COPILULUI BECLEAN

written by J de S | 26/06/2014

Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului” din Piatra Fântânele prin stavrofor Pamfilia Solcan, împreună cu un grup de copii de la școala Gimnazială din Piatra Fântânele au susținut, zilele trecute, la Centrul pentru Protecția Copilului Beclean un program artistic deosebit.

Scenetele religioase interpretate de elevi, coordonați de măicuțele mănăstirii și cadrele didactice au impresionat publicul. Mesajul scenetelor au avut un impact deosebit. Scenetele au vorbit despre curaj, despre întoarcerea fiului risipitor, despre credința în Dumnezeu.

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ BECLEAN ÎN PERICOL DE A FI DESFIINȚAT

written by J de S | 26/06/2014

La Centrul Școlar de Educație Incluzivă Beclean a fost pus, sâmbătă, 10 mai, pe tapet, proiectul interinstituțional pentru promovarea drepturilor copilului cu dezabilități, numit “acceptă, înțelege, respectă”. Dincolo de stereotipiile și a formalităților de rigoare în care s-a excelat , a impresionat plăcut programul susținut de elevii școlii.

În programul artistic au luat parte și elevi ai Centrului pentru Protecția Copilului Beclean. Despre ei nu s-a amintit nimic. Că ar fi existat. Nici măcar în deschiderea oficială a manifestării. Probabil din cauza emoțiilor. Cine știe?!. Pe la ora 12,00 a început un workshop cu tema : “ Promovarea și protecția drepturilor cu dizabilități “. Au participat senatorul PSD Ioan Deneș, vicepreședintele Consiliului Județean, Ioan Pugna, viceprimarul Becleanului Mathe Ștefan, directorul Colegiului “Petru Rareș” Beclean, Cristian Nicula Și alții.

S-a vorbit și despre desființarea acestor școli incluzive. În acest sens există o lege ce a trecut deja de senat. Totul se bazează pe integrarea copiilor cu dizabilități în învățământul de masă și crearea unor centre de abilitare și de educație timpurie. Senatorul Ioan Deneș a promis că va lămuri problema.

PRIMARUL NICU MODOVAN VA TRANSFORMA ALEEA GĂRII ÎNTR-O PIAȚĂ MODERNĂ

written by J de S | 26/06/2014

Un proiect de mare importanță aflat pe agenda de lucru al primarului Nicu Moldovan este modernizarea centrului orașului de pe malul Someșului Mare, centru care va fi transformat în totalitate într-un modern centru civic al localității. Planurile administrației locale de reamenajare a centrului orașului Beclean din punct de vedere arhitectonic și urbanistic se apropie cu pași repezi de momentul când va fi dat startul lucrărilor.

Există trei puncte de reper în ceea ce privește reconstrucția centrului orașului. Primul reper este biserica reformată și spațiul din jurul acesteia, unde se va interveni la toate nivelurile urbanistice, spații verzi, rondouri cu flori, amenajări peisagistice, fântâna arteziană.

O etapă importantă este reprezentată de modernizarea parcului orașului. Aici vor exista sisteme noi de irigații, spații verzi și amenajări peisagistice spectaculoase, aranjamente florale multicolore, băncuțe, locuri de joacă pentru copii. Cel de-al treilea reper în remodelarea centrului este piața mică, acolo unde va fi și noul sediu administrativ al orașului Beclean, care după toate probabilitățile va fi inaugurat în toamna acestui an.

Nu trebuie să uităm de Aleea Gării care va fi transformată într-o modernă piață centrală al orașului. Trebuie să se știe că toate aceste transformări vor fi realizate treptat, în mai multe etape, de-a lungul anilor 2014, 2015 și începutul lui 2016, atunci când toți beclenarii, precum și toți cei care vor vizita orașul de pe Someș vor putea vedea o altă față a centrului orașului Beclean.

**ANDRA ROTARU, ÎN DIALOG CU
NICOLAE AVRAM ÎN HYPERION,**

NR.1-2-3 / 2014 :

written by J de S | 26/06/2014

„Crima este fără început și fără sfârșit”

În 2013, la Casa de editură Max Blecher, în colecția “Plantații” a apărut volumul de poezie “All Death Jazz”, de Nicolae Avram. “All Death Jazz relevă fațetele inepuizabile ale unor dezmoșteniți ai soartei în care, deși nu ne vine ușor, sfârșim prin a ne recunoaște pe noi înșine.” (O. Nimigean) Acesta este primul interviu publicat de Nicolae Avram:

“All Death Jazz” continuă volumul anterior, „Federeii”. Ce a rămas nespus?

Să ne înțelegem : Federeii și All Death Jazz nu sunt decât niște povești. E adevărat, puse în versuri. Când am fost mic, am fost fascinat de Șeherezada. Se știe, ca să nu fie decapitată, regina începe să-i spună proaspătului soț o poveste. Poveste pe care o întrerupe la răsăritul soarelui.

Acum, s-a pus problema dacă voi mai putea continua acest spectacol grotesc - liliac. Violent-fascinant. Dacă, vorba prietenului Ștefan Manasia: „va mai putea să plonjeze în lumea teribilă a federeului”. S-a mers până acolo încât, mi s-a cerut să-mi schimb registrul liric, să regăsesc altfel poezia. În Cântece de sinucigaș(2000) și în Litanii pentru diavol (2006) am încercat să fiu liric. Să pun mască lucrurilor. Podoabe. Tinichele. „Publicate în anii scrierii lor (până în 1990), nu ar fi fost cu nimic mai prejos decât lirica neoexpresionistă a unor Ion Mureșan, Viorel Mureșan, Ion Cristofor”, crede același nemuritor Ștefan Manasia.

Cântece de sinucigaș au fost scrise în perioada adolescenței mele la casa de copii. Au fost citite în cenaclul Saeculum de la Beclean. Manuscrisul a fost girat de regretatul Radu Săplăcan. A câștigat numeroase premii , printre care trei premii

naționale. Cu toate astea, deși în `97 a luat premiul editurii Augusta (Timișoara) la Festivalul de poezie „Nicolae Labiș” de la Suceava, manuscrisul a văzut lumina tiparului abia în 2000 la o editură obscură. În 2000, în poezie, lucrurile au început să se schimbe. Apăruseră teribilia douămiști. Eu veneam, se pare, cu o poezie obosită.

Cu Federeii nu am făcut altceva decât să răsucesc, la sugestia poetului, maestrului și prietenului O. Nimigean, căruia îi sunt recunoscător, cât mai adânc și fără patetism, cuțitul în rană. Am dat la o parte imaginile și am coborât în bolgie. Am lăsat să iasă la iveală monstruozițea goală, directă, necosmetizată, din casele de copii ale comunismului românesc. Din care am făcut parte.

În acele vremuri de demult, moartea lua diferite forme și venea de peste tot: dinspre adulții care ar fi trebuit să aibă grijă de copii, dinspre oglinzi, dinspre „prăjiturelele dulci de mălai” etc. Moartea era la fel de prezentă ca viața, trăia la egalitate cu ea.

În acele vremuri, moartea era ceva normal ca și împutitele macaroane cu brânză pe care le primeam aproape în fiecare seară la orfelinat. Chiar din primele zile am auzit tot felul de povești. Cu fete răpite, violate în păduri, în peșteri, cu băieți bătuți și dați de haleală câinilor. Milițienilor.

Când am reușit să-mi deschid ochii, moartea era deja pretutindeni. Sub diferite forme. Îmi amintesc o zi friguroasă de iarnă. Să fi avut vreo zece ani. Stăteam cu băieții pe coridoare. Ne jucam. Cineva făcuse rost de câteva chibrituri. Am ieșit afară și am aprins în spatele clădirii un foc de cartoane. Un băiat mare s-a apropiat pe nevăzute de noi și l-a pălit pe unul dintre băieți, care stătea ghemuit în jurul focului, cu o piatră drept în moalele capului. Copilul s-a prăbușit sub o băltoacă de sânge. Câteva zile mai târziu am auzit că băiatul lovit în cap a fost dus la spital. Și că s-a făcut bine. Eu de atunci nu l-am mai văzut niciodată.

După educatori, pedagogii și băieții mari făceau legea în orfelinat. De la lustruitul podelelor până la a sta capră sau a lua muie, nu era decât un pas. Frumusețea era că torționarii noștri știau să pună ditamai cearceaful pe țambal. Fiind copil nu puteam protesta. În fața bestiiilor nu era altă soluție decât să-ți pleci capul și să ridici mâinile.

Spaima, frica, trauma erau așa de mari încât unii orfelini și-au pierdut mințile. După „eliberare”, nu au reușit niciodată să se integreze în societate. Mulți au

înfundat pușcăria. Alții, nici după 20 de ani de la ieșirea de la casa de copii nu au o casă. Sunt la mila primăriilor și rătăcesc pe stradă după o bucată de pâine.

Autenticitatea din "All Death Jazz" generează multiple fațete, care se extind unele dintr-altele.

În poezie și nu numai, să fii autentic înseamnă să fii tu însuți. Crud și neiertător. Cu Federeii și All Death Jazz mi-am descoperit propria voce. Poezia se naște din adevărul trăit. Fără sentimentalisme și lamentări de doi bani. Am scris All Death Jazz fără teama că am să fiu judecat sau criticat. Știind că nu am ce să pierd. În All Deth Jazz, omul e pervers. Monstruos. Anormal. Vinovat fără să fi greșit cu nimic. Vinovat pentru că a crescut într-o casă de copii. Comunistă. Într-un sistem totalitar.

Isus și-a pierdut autenticitatea în momentul în care s-a dat pe sine preț de răscumpărare.

În All Death Jazz, lucrurile sunt duse mai departe decât în Federeii. A trebuit să fac asta, deoarece riscam să mă repet. Am introdus a treia voce. Trei registre poetice diferite, care o fac „polifonică și seducătoare ca un roman” (Ștefan Manasia). „Poezia se obține, înainte de toate, prin duritate și nuditate stilistică” (Daniel C. Enache).

Volumul este mult mai îngrijit și mai „filtrat liric” (Emanuel Modoc). Mai mult decât atât, am renunțat, deși pare ciudat, la poezie. Sub aceste fațete de care vorbești, Andra, am vrut ca cititorul să descopere această alternanță între grotesc și liliac, între sublim și abject. Între fascinant și ciudat. Am vrut să descopere, în ultimă instanță, ceea ce este mai luminos din partea întunecată. Din noi înșine.

Percepția celorlalți despre federei are șanse să fie schimbată? De ce stigmatul întrece valoarea umană?

Pentru foarte multă lume, a fi de la casa de copii e similar cu borfaș, țigan, păduchios. Handicapat. La școală și pe stradă, oamenii ne arătau cu degetul. În societate, toate sunt bune și frumoase, până află că ești de la casa de copii. Foști colegi de-ai mei și-au ascuns statutul de federeu. De rușine. Trăiesc toată viața cu frica asta în sân. Cu această pată. De parcă ar fi omorât pe cineva. Ca și Oedip.

La lucru, în familie, între prieteni, toate greșelile se pun pe seama că „ești de la

casa de copii”. După zece ani de căsnicie, o federită a trebuit să-și ia lumea în cap, pentru că bărbatul ei a aflat că „e de la casa de copii”. De atunci nu a mai scos-o din sărăntoacă, curvă, vacă ordinară. Împutită. Și asta după ce i-a dăruit doi copii.

Un federeu ajunge să trăiască o viață paralelă. Pe de o parte, va trebui să suporte viața fără să se plângă, pe de altă parte, este nevoit să-și retrăiască coșmarurile. În tăcere. Pentru că nu va fi înțeles de nimeni.

A pune fierul roșu pe gâtul unor copii discreditează. Devalorizează. Discriminează. Pentru că oamenii se tem. Pentru că sunt ignoranți. Pentru că religia e parvenire și convingerile morale sunt făcute praf.

Percepția, dacă are șanse să fie schimbată? Are, cu condiția ca aproapele să devină un mic Dumnezeu.

“pentru o clipă am crezut că dragostea/m-a vindecat ziua m-am transformat iarăși/ în porc”, scrieți într-un poem. Existau și constante în perioada aceea a „federeismului”?

Paradoxul este că federeu rămâi toată viața. Te naști și mori federeu. În perioada aceea, dragostea era cel mai înspăimântător și mai abject lucru. Dar și cel mai plin de poezie. Era în stare să vindece cele mai atroce dureri. Dar și să le adâncească. Să te facă una cu țărâna. Un federeu suporta orice. Bătăi. Umilințe. Foame. Un singur lucru nu-i plăcea: să-i furi dragostea. Mama aceea care l-a abandonat pe un peron de gară într-o valiză sau care l-a aruncat în tomberonul de gunoi.

Aveam vreo opt sau nouă ani când un orfelin făcuse rost de o fotografie cu o actriță. Credea că e mama lui. Dormea cu fotografia sub cap. Mânca cu ea sub farfurie. De teamă să nu i-o fure cineva. Era extaziat. Când prindea câteva minute libere, dădea fuga la poarta orfelinatului, în speranța că mama aceea din fotografie are să vină să-l vadă. Are să-l ducă acasă. Într-o dimineață fotografia a dispărut. Câteva zile mai târziu l-am întâlnit în curtea orfelinatului. Plin de sânge. Avea ochii scoși.

Și apoi nu înțelegeam, în acele vremuri, de ce iubitele noastre cădeau în plasa celor care trebuiau să aibă grijă de noi, de ce străinul care aducea un sac de boarfe drept „ajutor”, prefera fetițe la micul dejun, de ce băieții mari ne băgau

mâna în chiloți? De ce, ca loc de joacă, preferam țintirimurile? Au trebuit să treacă ani de zile ca să înțeleg că toate acestea se întâmplau fiindcă suntem oameni. Fiindcă semănăm. Crimei.

Din păcate, singura constantă în perioada aceea a federeismului era moartea.

„ce este patria mama tata”?

Patria-i pita cu usturoi mama curvă tata porc beat. Parcă așa ziceam în All Death Jazz. Din câte îmi amintesc, în acele vremuri, roiau prin casa de copii tot felul de oameni ciudați. De obicei îmbrăcați în negru. Noi, copiii, le zicem moartea.

Într-o după-amiază, în timpul orelor de meditație, educatorul nostru care ieșise chemat la telefon, intră în grupă cu doi oameni din aceia siniștri. Moartea în carne și oase. Foarte precipitat, educatorul ne spune să ne pregătim de dictare. Noi, copiii, rupem o foaie din caietul de dictare și așteptăm. Îngroziți. Educatorul zice: răspundeți ce este patria, mama, tata? Eu, cel puțin, nu am auzit niciodată de cuvintele astea: patria. Mama. Tata. Ne uitam ca proștii unul la altul. Singura mamă pe care o știam cu toții era tovarășa Elena Ceaușescu, mamă, iubită, eroină, savantă de renume mondial. Tata: tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului, geniu strateg al națiunii. Peste ani, scotocind după o revistă prin biroul educatorului, am dat într-un sertar pe care l-am descuiat cu un briceag, peste lucrările noastre de dictare. De atunci.

Despre patrie am auzit prima dată când, cu gașca, am șterpelit dintr-o biserică, mai multe pâini și o sticlă de vin care se aflau într-un coș cu nuiele. În fața altarului. Împodobit cu sălcii înflorite. Ca să nu fim prinși, am fugit pe dealuri și, în timp ce ascultam poveștile uluitoare ale unui prieten al cărui bunic luptase în al doilea război mondial, mâncam, uitându-ne la luna nouă, pâine cu usturoi sălbatic. Și beam vin.

NICOLAE AVRAM

All Death Jazz

CASA DE EDITURĂ
MAX BLECHER

Ce ați găsit dincolo de ziduri?

Credeam, ca orice orfelin, că am să găsesc o lume mai bună. Din păcate, am găsit străzi pustii, murdare și prăfuite, pe care le băteam zi de zi. După ce ieși de la casa de copii, statul nu te mai ajută cu nimic. De câte ori mă întorceam serile obosit și flămând, găseam poarta orfelinatului închisă. Nu o dată, am primit în loc de adăpost sau o bucată de pâine, un picior în fund și înjurături.

În primul an am dormit într-o căpiță de fân de pe malul râului Someș. Alături de un câine. De multe ori mă ascundeam în cimitir, fiindcă nu aveam de lucru. Căutam compania morților. Cel puțin erau singurii din partea cărora primeam răspunsuri. Ceașcă nu concepea să umbli hai-hui pe străzi. Fără să ai un loc de

muncă. Te săltau tablagiii și îți făceau, cât ai zice pește, dosar pentru canal. Era în anul 1985. Ce altceva puteam găsi decât foamete, frică, dominație, minciună, frig, singurătate, boli, întuneric, tiranie, moarte, alienare, nebunie. Dar, despre toate astea, într-un viitor roman. Gata pregătit. Pentru tipar.

COPIII DE LA CENTRUL PENTRU PROTECȚIA COPILULUI BECLEAN AU CELEBRAT ÎNVIEREA DOMNULUI

written by J de S | 26/06/2014

Copiii de la Centrul pentru Protecția Copilului din urbea de pe Someș au marcat momentul Învierii Domnului, cea mai importantă sărbătoare a creștinătății. Astfel copiii de la apartamentul 5, educatori : Alina Pop, Klara Ecsedi, Pompei Mocodean, Ersila Toma, au oferit celor prezenți scurte momente artistice prin care au marcat sărbătoarea Învierii.

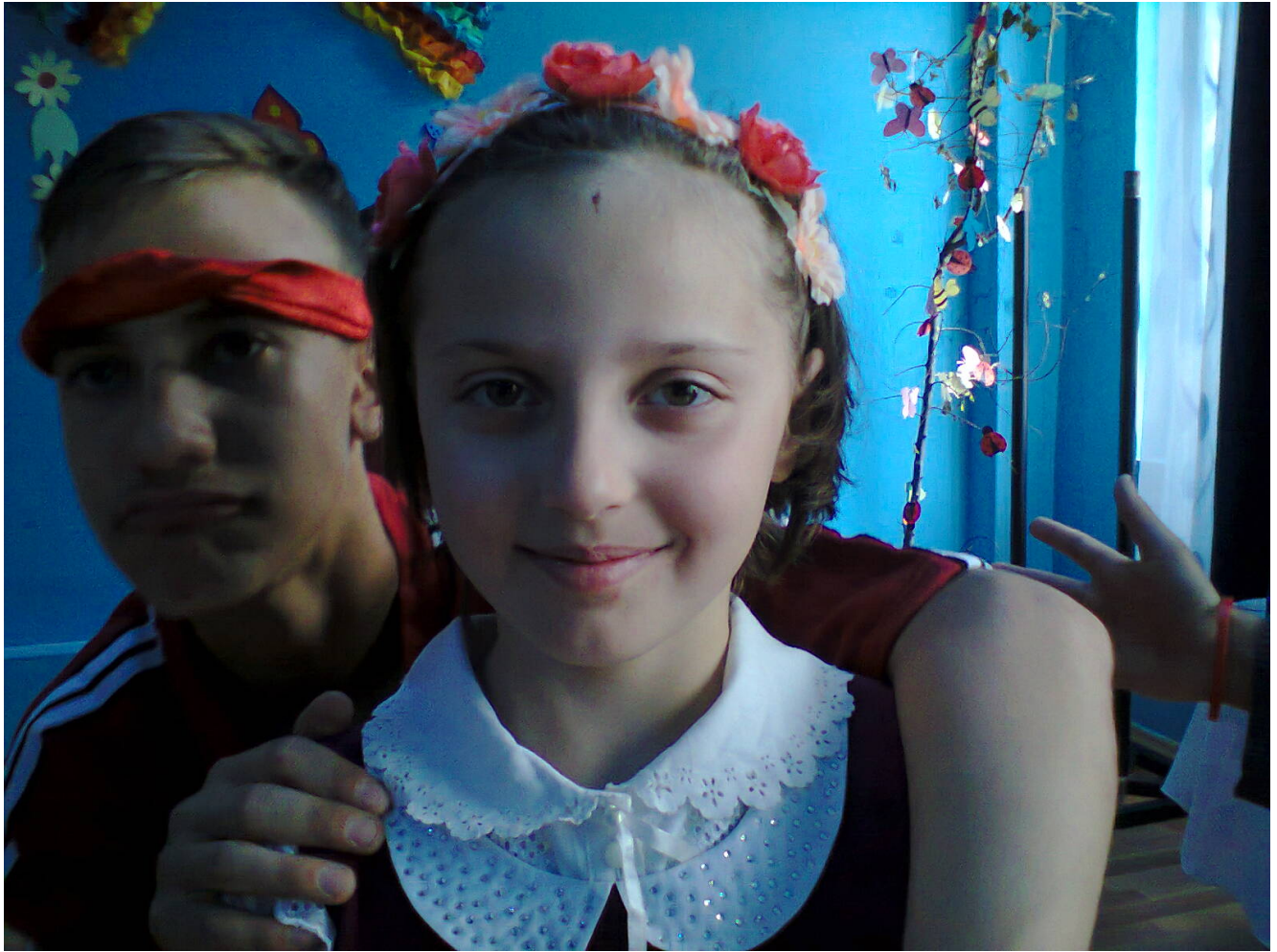

După programul artistic muzical-literar emoționant, conducerea centrului a ales să sărbătorească ziua de naștere a copiilor născuți în luna aprilie printr-o felie de tort, suc și voie bună. Ingredientele necesare pentru prepararea tortului au fost sponsorizate de părintele Timoftei Găurean de la parohia Agrieș comuna Târlișua, din protopopiatul Beclean, părinte Protopop de Beclean, Doru Zimveliu. De altfel părintele Timoftei Găurean este cunoscut prin faptul că a reușit să adune în casa parohială lucruri vechi ale țăranilor de altădată, transformând-o într-un lăcaș de suflet și cultură.

Au dorit să fie prezenți alături de copiii, Sânziana Săsarman, șef Centru pentru Protecția Copilului Beclean și scriitorul Nicolae Avram, șef al Serviciului Contabilitate, Salarizare Administrativ din cadrul Centrului pentru Protecția Copilului Beclean.

MESAJUL PRIMARULUI NICU MOLDOVAN CU OCAZIA SĂRBĂTORILOR DE PAȘTI

written by J de S | 26/06/2014

Nicu Moldovan le urează beclenarilor să aibă sărbători fericite alături de cei dragi. Iată mesajul întreg al edilului din Beclean :

Cu prilejul Sfintelor Sărbători de Paști, cea mai mare sărbătoare a întregii creștinătăți vom fi, ca în fiecare an, cu toții în mijlocul familiilor noastre, alături de cei dragi, pentru a ne bucura de Sfânta Sărbătoare a Învierii Mântuitorului Nostru, Iisus Hristos.

Vă doresc ca acest moment deosebit, sărbătorit de întreaga lume creștină, să vă aducă în case și în suflete lumină și bucurie, să vă dea puterea și speranța de care aveți nevoie pentru a trece cu bine peste orice încercări.

Sărbători fericite tuturor !

Primarul orașului Beclean,

Nicolae Moldovan

DREPT ÎN CREDINȚĂ

written by J de S | 26/06/2014

M-am gândit ce ar face Isus dacă ar reveni azi pe pământ. Ce ar fi El? Adventist, baptist, penticostal, ortodox, catolic? Sau ne-ar spune: „Iubiți-vă cum vă iubesc eu pe voi”? Cred că mai important decât toate discuțiile și disputele dintre culte e acest „Iubiți-vă cum vă iubesc eu pe voi” și „imitatio christi”, ceea ce înseamnă să-l imitam pe Isus în fapte.

Esența creștinismului este să putem vedea în chipul celuiilalt, chipul lui Hristos, care ni se revelează nu în discuții și dispute pe teme religioase ci în zâmbetul orfanului care a primit în dar o jucărie, în privirea văduvei care a primit o floare, în bucuria gesturilor simple de bunătate omenească.

După moarte, toți vom fi judecați, iar Isus nu te va întreba: Ai fost adventist, baptist, penticostal, ortodox sau catolic? El te va întreba: Când mi-a fost foame mi-ai dat să mănânc? Când mi-a fost sete mi-ai dat să beau? Când am fost în spital, bolnav, ai venit să mă vizitezi?

Trebuie să învățăm să gândim nu în termenii diferenței etnice, rasiale, sociale, culturale, religioase, ci în termenii apartenenței, pentru că, în ciuda tuturor diferențelor, suntem toți copiii lui Dumnezeu.

Toți aveți dreptate, înseamnă creștinism. Numai noi avem dreptate, înseamnă fanatism.

De ce ați mai ținut post dacă vă mâncați între voi? De ce mai mergi la biserică dacă apoi muști din aproapele tău? De ce te mai rogi seara și dimineața dacă la amiază îți canibalizezi fratele?

Există patru sintagme sau cuvinte care pot schimba lumea, dar oamenilor le este greu să le spună: „Te rog!”, „Iartă-mă!”, „Mulțumesc!” și „Te iubesc!”. Sunt cuvintele magice care readuc armonia, liniștea și pacea acolo unde există doar conflict, violență și haos.

Pentru că spuneam că este important să-L imităm pe Isus, și eu m-am născut și voi muri ortodox, ceea ce în traducere înseamnă drept în credință, și asta încerc să fiu: drept în credință. Am fost și în biserici catolice, și ortodoxe și adventiste și baptiste și penticostale și peste tot am fost bine primit și peste tot L-am simțit pe Dumnezeu. Nu este treaba mea să judec ceea ce fac reprezentanții altor culte religioase. “Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”. Scopul vieții mele este să-L caut pe Dumnezeu și mântuirea sufletului.

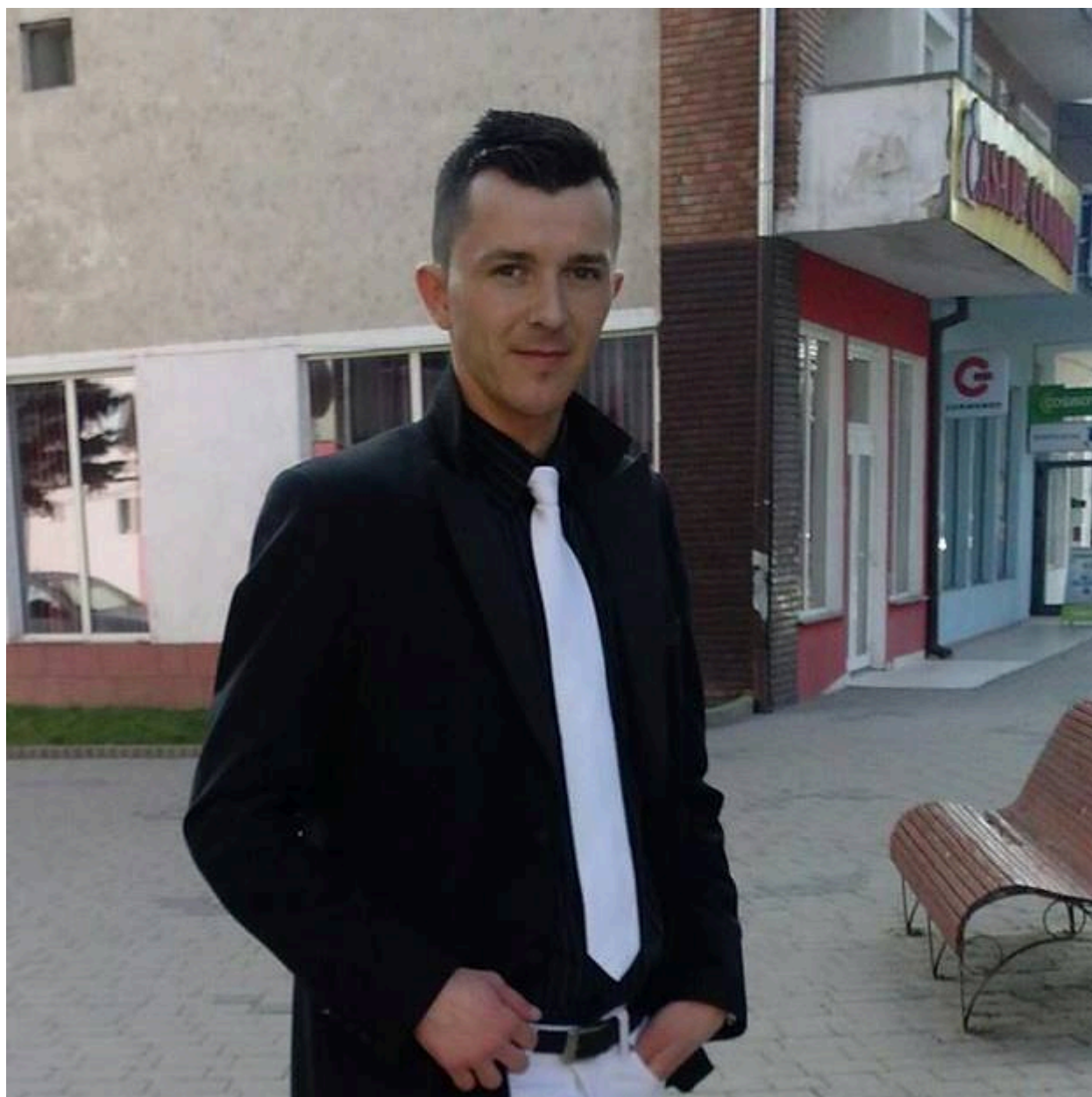
Creștinismul nu este o afacere de duminică! A fi creștin înseamnă a-l imita pe Isus în fiecare zi prin fapte, până la sfârșitul vieții.

Vă doresc să învie în voi bucuria vieții, așa cum Hristos a înviat din morți: “Cu moartea pe moarte călcând”, să simțiți în inimile voastre prezența vie a lui Dumnezeu, Lumina care luminează-n întuneric și întunericul n-o poate întuneca!

Paul Boroș

POMPIERUL RADU IOJA DIN BECLEAN S-A SINUCIS

written by J de S | 26/06/2014

Radu Ioja, de 28 de ani, a ales să-și încheie socotelile cu viața. A fost găsit mort în pădurea din Beclenuç. Se zice că și-ar fi injectat o substanță toxică . Se mai spune că ar fi fost îndrăgostit. Și că ar fi avut probleme financiare. Era pompier. Angajat al Inspectoratului pentru Situații de Urgență Bistrița-Năsăud. Poliția a demarat o anchetă pentru a stabili circumstanțele în care s-a produs decesul.

Pe pagina de facebook a lui Radu Ioja, cunoscuții și apropiații au scris zeci de mesaje. Iată unul emoționant de la Timea Gergely :

“Scumpul meu vecin nu mai esti acum...Acum nu mai am pe cine saluta pe casa scarilor cu „Ce faci Iaducu?” si daca nu vi la o cafea sau la europolis...Ai lasat un mare gol in urma ta si o mare suferinta pentru toti vecinii, prietenii si colegii tai de munca... Pentru mine si acum e un mare soc si inca nu imi pot revenii.. Dar chiar daca ai facut ce ai facut vei ramane mereu in sufletul si in amintirile mele.. Nu o sa te uit nici o data vecinul meu scump!! Dumnezeu sa te ierte, sa te odihneasca in pace si sa te binecuvanteze!! La revedere Ioja Radu :(((!!!”

foto: facebook.

SEBASTIAN MARE, DE LA CENTRUL PENTRU PROTECȚIA COPILULUI BECLEAN, LOCUL II LA CROSUL "GABRIELA SZABO

written by J de S | 26/06/2014

Sebastian Mare, de 13 ani, elev la Centrul pentru Protecția Copilului Beclean a ocupat locul II, (casele VII - VIII), în cadrul crosului "Gabriela Szabo". Evenimentul a avut loc la Bistrița, zilele trecute și a reunit peste 1200 de participanți din mai multe județe. La Centrul respectiv, Sebastian mai are două surori: Denisa de 11 ani, Valentina de 15 ani. Tatăl copiilor decedat, mama în Italia. Sebastian vrea să facă liceul sportiv și să devină atlet.

LA MULȚI ANI, NICU MOLDOVAN!

written by Nicolae Avram | 26/06/2014

Am fost primul ziarist din județ care a scris și care a avut încredere în Nicu Moldovan. Și asta nu ca să mă laud. Departe de mine gândul ăsta. În 1998, Nicu Moldovan era un timid consilier local, implementat de fostul senator, Dan Prunea. Consiliul local de atunci, plin de foști nomenclaturiști. Care mai mult se războiau decât făceau treabă.

În vremea aceea, Nicu Moldovan și-a deschis în curtea casei sale un chioșc. Cu dulciuri și suc. La dozator. Un angro. Și o mică fântână arteziană. Era văzut ca un om de afaceri. De succes. Familist. Om bun. Iubitor de semeni. Asta a contat mult în opțiunea alegătorilor. Beclenari.

În 2000, administrația condusă de Viorel Luca, susținută de puternicii Olteanu și Marinescu a pierdut alegerile. Cu o diferență de circa 200 de voturi. În turul doi, Nicu Moldovan este ales primarul orașului Beclean.

Am observat că nici după patru ani, în care am continuat să scriu despre Nicu Moldovan, despre realizările sale, percepția colegilor mei ziariști nu se schimbase.

După 14 ani de administrație, Nicu Moldovan locuiește în aceeași casă. Are o mașină de serviciu. O familie frumoasă. Știu multe. Însă nu știu să-și fi făcut vile. Piscine. Palate. Știu că a făcut enorm pentru orașul Beclean. Chiar și atunci când fusese în opoziție, a reușit, cu bani puțini, să ia cele mai bune decizii. Administrative. Financiare. Gospodărești. Dovadă: Băile Figa. Un etalon al performanței administrative.

Și mai mult decât atât, s-a lăsat pe sine. La urmă. Ca să fie cel dintâi. Oameni care astăzi sunt în poziții înalte știu cât de mult îi datorează lui Nicu Moldovan. Nicu ar fi putut fi într-o poziție în minister, dar a renunțat. Ar fi putut fi deputat. Sau senator În schimb și-a pus priceperea. Și obrazul. Pentru alții. La prestigiul pe care îl are acum, Nicu Moldovan ar fi putea fi un candidat puternic chiar și pentru primăria Bistrița.

Mă bucur că astăzi primarul Nicu Moldovan este dat de presă. Drept exemplu. Omul care găsește soluții. Etc. În timp ce alții, se vaită.

La mulți ani, Nicu Moldovan!

ASTĂZI E ZIUA SENATORULUI IOAN DENEȘ

written by J de S | 26/06/2014

Este fratele primarului Nicu Moldovan. Din Beclean. S-a remarcat ca fiind cel mai harnic parlamentar bistrițean din actuala legislatură .Și asta după o analiză a Camerei Superioare a Parlamentului. Astfel, senatorul Ioan Deneș a luat cuvântul de 42 de ori în plenul Senatului a avut 28 inițiative legislative, 54 luări de cuvânt în plen, 5 declarații politice. La mulți ani!

DEPUTATULUI PSD DANIEL SUCIU ÎI PASĂ DE COPIII DIN CENTRELE DE PLASAMENT

written by J de S | 26/06/2014

Doamnă ministru, în ultima perioadă atenția mi-a fost atrasă de problema copiilor și tinerilor din plasamente, prin care accesul acestora la o cantitate zilnică necesară de hrană nu este în totalitate asigurat.

Este necesar să precizez că alocația de hrană a copiilor instituționalizați a rămas neschimbată din anul 2008, fiind prevăzut, prin HG nr. 421/2008 privind stabilirea nivelului minim al alocației zilnice de hrană pentru consumurile colective din instituțiile publice de asistență socială, ca autoritățile locale să majoreze acest cuantum, în funcție de posibilități, din bugetul propriu.

În acest context, copiii și tinerii din plasamente trebuie să primească o alimentație propice dezvoltării încadrându-se în bugetul de 10 lei pe zi, sumă alcătuită din norma oferită de stat și contribuția autorităților locale. În cazul studenților, cu vârste cuprinse între 18-26 de ani, situația este mai delicată având

în vedere faptul că trebuie să își asigure necesarul zilnic de hrană beneficiind de aceeași sumă, în valoare de 10 lei pe zi, în condițiile în care cantitatea de produse alimentare consumată este vizibil mai ridicată decât în cazul copiilor.

Doamnă ministru, doresc să vă întreb dacă veți lua în considerare mărirea alocației copiilor și tinerilor instituționalizați, având în vedere situația expusă mai sus.

Solicit răspuns în scris

Cu deosebit respect,

Vasile-Daniel Suciu, Deputat PSD